

Mudrosti

Ramana

Maharši

Advaita Vedante

VAŽNO UPOZORENJE!

**Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!
Sva prava zadržana.**

**Nijedan deo ove knjige ne može se
objavljivati, postavljati na
internetu ili deliti s drugima bez
prethodne pismene dozvole od
strane vlasnika autorskih prava.**

Mudroṣṭi
Advaita Vedāṅte

Ramana Maharṣi

Priredio:

Swami Rajeswarananda

Prevod sa engleskog:

Nebojša Petrušić

Beograd

februar 2024.

Naslov originala:

Thus Spake Ramana
by Swami Rajeswarananda

Sri Ramanasramam
Tiruvannamalai, 606-603, India

Copyright © Aruna, 2024

Izdavač:

A R U N A Beograd

Lektura i korektura:

Zoran Denić

Distribucija i plasman:

A R U N A

064 15 77 045

Štampa:

Štamparija „Zuhra”, Beograd

Tiraž:

200 primeraka

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

233-1

МАХАРШИ, Рамана, 1879-1950

Mudrosti Advaita Vedante / Ramana Maharši ; priredio Swami
Rajeswarananda; prevod sa engleskog Nebojša Petrušić. - Beograd :
Aruna, 2024 (Beograd : Zuhra). - 66 str. ; 17 cm

Prevod dela: Thus Spake Ramana / Ramana Maharshi. - Tiraž 200. -
Str. 3: Predgovor / Zoran Denić.

(978-86-6052-028-1)

1. Свами Рајесварананда, 1882 -1964 [приређивач, сакупљач]

COBISS.SR-ID 135535881

PREDGOVOR

Svakodnevni konflikt, strah od nepoznatog, napor da se ne pati ili živi ispunjeno kao i samo stanje ispunjenosti u kojem ne postoji nikakav psihološki napor - sve se to dešava bez čovekove volje i nema nikoga ko bi to mogao da kontroliše. Osećaj akterstva koji stvara iluziju o individualnoj ili slobodnoj volji takođe je deo univerzalnog dešavanja. Takozvani zasebni organizam samo je instrument za funkcionisanje više Sile, pa stoga nema nikakve mogućnosti da bilo ko kao individua učini ili promeni nešto. Prosvetljenje, koje opet ne zavisi od nekog odvojenog entiteta, ne može se desiti dokle god se ne uvidi da je ono što izgleda kao delo iluzorne individue samo način na koji se univerzalna Sila izražava kroz zasebni organizam.

Šri Ramana Maharši je živi primer nekoga ko je imao neprekidnu svest o tome.

Zoran Denić

Jedno Sopstvo, Jedina Stvarnost, sama večno postoji. Kada ju je čak i drevni Učitelj Dakšinamurti otkrio kroz nemu Rečitost, ko bi je drugi mogao preneti govorom?

* * *

Stvarnost je istovremeno i Biće i Svest. Znati To je biti To u Srcu, transcendirajući misao. Apsolutna predanost Vrhovnom Gospodu u kojoj su „ja“ i „moje“ uništeni, jedno je od sredstava da se ostvari besmrtnost. Vrhovno Biće, krajnji Uzrok univerzuma, manifestuje Sebe kroz mnoštvo koje ne postoji odvojeno od Njega. Uništiti ego i BITI Sopstvo je Vrhovni metod dostignuća.

* * *

Onome koji je jedno sa bezobličnim Sopstvom, sve je bezoblično. Postojanje sveta je samo relativno. Svet je zapravo sinonim za um. Pošto je znanje to koje osvetljava svet, ono je njegova suprotnost. Znanje koje je jedino stvarno je ono koje uvek ostaje nepromenljivo. Obožavanje imena i oblika je samo sredstvo da se ostvari apsolutni identitet sa Bezimenim i Bezobličnim.

* * *

*J*edino je Samospoznaja u kojoj i relativno znanje i pojave nestaju, Istinsko Znanje, budući da je Sopstvo Izvor svega. Znati bilo šta drugo osim onoga koji Zna je neznanje. Sopstvo, bivajući Apsolutno Znanje, niti zna, niti ne zna. Ono nikada ne može biti neznanje. Pošto je Sopstvo jedno i univerzalno, znanje o razlikama je samo neznanje koje takođe nije odvojeno od Sopstva.

* * *

*P*ošto prošlost i budućnost nikada nisu bez sadašnjosti, znati večno Sada je znati Istinu. Nepromenljivo, beskrajno Sopstvo transcendirira vreme i prostor koji su povezani sa telom i umom. Mudrac koji je ostvario Sopstvo transcendirira i slobodnu volju i sudbinu za koju se jedino neznalice brinu. Za neznalicu je „ja“ Sopstvo koje je ograničeno telom; Mudracu je „Ja“ Beskonačno Sopstvo.

* * *

*E*go je u stvari fantom koji nema svoju vlastitu formu, već se hrani svakom formom koje se uhvati; kada se potraži, on nestaje. Pošto se sa pojavom ega sve drugo javlja, a sa njegovim nestajanjem sve drugo nestaje, uništiti ego kroz Samoispitivanje je jedino istinsko samoodricanje. Samosvesno Biće, slobodno od „ja“, je To istinsko Stanje svakog čoveka, koje se ostvaruje uništenjem ega putem Samoispitivanja.

* * *

Čovek bi trebalo da se odrekne lične sebičnosti koja ga vezuje za svet. Napuštanje lažnog sopstva je odricanje. Odvajanje vremena za meditaciju je samo za obične duhovne početnike. Čovek koji napreduje počće da oseća blaženstvo, bez obzira da li je zaposlen ili ne. Dok je zaokupljen nekim radom, njegov um se odmara u hladu samoće.

* * *

Moraš da postaviš sebi pitanje: „Ko sam ja?“ Ovo ispitivanje će te na kraju odvesti do otkrića nečega unutar tebe što je iza uma. Reši taj veliki problem i time ćeš rešiti sve ostale probleme. Čovekova prava priroda je sreća. Sreća je urođena osobina Sopstva. Čovekova potraga za srećom je nesvesna potraga za istinskim Sopstvom. Istinsko Sopstvo je neuništivo; stoga, kada ga čovek pronade, on nalazi sreću kojoj nema kraja.

* * *

Za onog koji je ostvario to Stanje Savršenog Bivanja koje je odista neodvojivo, neopisivo Blaženstvo Apsolutnog Sopstva, ništa drugo ne ostaje da se ostvari. Sopstvo je Jedno; i Samospoznaja je jedinstvena po tome što je Sopstvo koje spoznaje isto što i spoznato Sopstvo. Ono nikada ne može biti poznat ili nepoznat objekat.

* * *

Kažeš da je ovo „doba razuma“ i da učenje mora biti u skladu sa razumom. Pitam te: „Čiji je intelekt?“ Ti moraš odgovoriti „Moj“, tako da je intelekt tvoje oruđe. Koristiš ga za odmeravanje razlika. Ti nisi to, niti je on odvojen od tebe. Ti si postojeća Stvarnost, dok je intelekt samo pojava. Moraš pronaći ono što jesi i držati se toga. Nema intelekta u dubokom snu. Ni dete ga nema. Intelekt se razvija s godinama. Ali, kako bi došlo do bilo kakvog razvoja ili pojavljivanja intelekta bez njegove klice u snu ili detinjstvu? Zašto se vraćati u istoriju da bi se otkrila ova osnovna činjenica? Stepenu istine u istoriji jednak je stepenu istine kod istoričara.

* * *

Od kakve je koristi raspravljati o svetu, tvrditi da je stvaran, da je iluzorna pojava, da je svest, da je neživa materija, da je srećan, ili mizeran? Svi ljudi jednako vole Stanje bez ega koje se zadobija okretanjem od sveta i spoznajom neokaljanog stvarnog Sopstva koje transcendirira dokazivanje i da je Ono jedno i da je mnoštvo.

* * *

Ovaj svet, čiju stvarnost pokušavaš da dokažeš, sve vreme ti se ruga jer se trudiš da je spoznaš, a da prethodno nisi spoznao sebe. Kako može znanje o objektima koje se u relativnom postojanju pojavljuje onome koji ne zna istinu o sebi, spoznavaocu, biti istinsko znanje? Ako neko ispravno zna istinu o sebi po imenu „Ja“, u kojem i znanje i njegova suprotnost postoje, onda će zajedno sa neznanjem i relativno znanje takođe nestati.

* * *

Svet i um se pojavljuju i nestaju kao jedno; ali od ova dva, svet svoju pojavu duguje samom umu; stvarno je jedino ono u čemu se ovaj (nerazdvojivi) par, svet i um, rađa i nestaje. Ta Stvarnost je nedualna beskonačna Svest koja se niti rađa, niti nestaje.

* * *

Svet nije ništa drugo do telo; telo nije ništa drugo do um; um nije ništa drugo do Prvobitna Svest; Prvobitna Svest nije ništa drugo do Stvarnost; To postoji nepromenljivo u Miru.

* * *

Svet nije ništa do pet senzacija, naime, zvuk i ostalo tome slično; na taj način se svet sastoji od objekata pet čulnih organa, a

um postaje svestan ovih pet senzacija putem pet čula. Pošto je tako, kako svet može biti nešto drugo osim uma?

* * *

*I*zvan osećaja „ja“, gde su vreme i prostor? Ako bismo bili isto što i telo, onda bi se moglo reći da smo u vremenu i prostoru. Ali, da li smo mi telo? Mi smo isti u svim vremenima i na svim mestima. Otuda smo mi ta Stvarnost koja transcendirira vreme i prostor.

* * *

*K*ada se pojavi osećaj „ja sam telo“, takođe se pojavljuju i pojmovi „ti“ i „on“; ali kada Traganjem za Istinom u samom izvoru tog „ja“, osećaju „ja“ dođe kraj, kada pojmovi „ti“ i „on“ takođe nestanu; ono Jedino što tada preostaje i sjaji je istinsko Sopstvo.

* * *

*A*ko bi Sopstvo imalo obličje, onda bi ga takođe imali i svet i Bog. Ali, ako je Sopstvo bezoblično, kako bi i ko mogao videti ta obličja? Da li je predstava ikada drugačija od oka koje vidi? Stvarno Oko je jedino stvarno Sopstvo; to je beskonačna Svest, bezoblična i oslobođena sveta.

* * *

Ako je oko koje vidi telesno, onda se vide grube forme; ako se to oko potpomogne lupom, čak bi se i nevidljivim stvarima video oblik; ako je oko um, onda se vide suptilne forme; prema tome, oko koje vidi i viđeni objekti su u osnovi iste prirode; odnosno, ako je oko forma, ono ne vidi ništa drugo osim forme. Ali, ni fizičko oko, niti um, sami po sebi nemaju nikakvu moć viđenja; stvarno Oko je Sopstvo; pošto je Ono bezoblično, bivajući čista i beskonačna Svest, Stvarnost, Ono ne opaža oblike.

* * *

Um nije ništa drugo do tok misli koji protiče kroz Svest. Od svih ovih misli, prva misao je „ja sam telo“. Ovo je pogrešna misao; ali pošto je uzeta kao istinita, drugim mislima je omogućeno da se pojave. Stoga je um samo izdanak prvobitnog neznanja i zato je nestvaran.

* * *

Ako sam ja beskonačan i savršen, zašto sam u neznanju? Odgovor: „Ko je u neznanju?“ Stvarno Sopstvo se ne žali na neznanje. Ego u tebi je taj koji se žali. Isto tako, on je taj koji postavlja pitanja. A ovaj ego nije ni telo ni istinsko Sopstvo, već nešto što se javlja između ova dva. U snu nije bilo ega i tada nisi imao osećaj nesavršenstva ili neznanja. Tako je sam ego

nesavršenstvo i neznanje. Ako tragaš za istinom o egu i tako pronađeš stvarno Sopstvo, pronaći ćeš da nema neznanja.

* * *

*P*roblem je u tome što čovek misli da je on akter. Ali to je pogrešno. Viša Sila je ta koja sve čini, a on je samo instrument. Ako prihvati ovakvu ulogu, biće oslobođen svih nevolja. U suprotnom će ih samo privlačiti. Uzmi za primer figuru u podnožju Gopurama, hramskog tornja, koja je napravljena tako da izgleda kao da nosi teret tornja na svojim plećima. Njen izgled i položaj odražavaju ogroman napor. Ali, razmisli. Toranj je izgrađen na zemlji i leži na svom temelju. Figura je deo tornja. Nije li to smešno? Isto je i sa čovekom koji preuzima na sebe osećaj akterstva.

* * *

*A*ko se ispita da li um postoji, pronaći će se da ga nema. To je kontrola uma. Ako se, u suprotnom, smatra da um postoji i neko pokušava da ga kontroliše, odnosno, ako se umom kontroliše um, to je isto kao kada bi se lopov pretvarao da je policajac da bi uhvatio lopova, tj. samog sebe.

* * *

Ovo neživo telo ne kaže „ja”: niko nikada ne kaže: „Nisam postojao u snu“, ali se sve ovo pojavljuje (jedino) nakon pojavljivanja ega; zbog toga tragaj za Izvorom iz kojeg se ego rađa, koncentrišući um na Traganje.

* * *

Šastre postaju beskorisne kada se njihova suština ostvari. Spisi su korisni samo kao putokazi do Više Sile (Sopstva) i načina na koji se ona zadobija. To je sve. Kada je suština zadobijena, sve ostalo je beskorisno. Kako se neko penje na lestvici, nalazi da su pozicije koje je transcendirao, koraci do viših stupnjeva, itd. Kada je cilj dostignut jedino on preostaje, a sve ostalo za čoveka postaje nevažno. To je stepen kada šastre postaju beskorisne.

* * *

Deset neznalica je prešlo reku i kada su se došavši na drugu obalu prebrojali, otkrili su da ih je samo devet. Postali su zabrinuti i tužni zbog gubitka desetog, nepoznatog čoveka. Slučajni prolaznik, videvši da je razlog njihove tuge u tome što je svako izostavio sebe pri brojanju, udario je svakog ponaosob tražeći da se prebroje. Izbrojali su deset i konačno bili zadovoljni. Deseti čovek nije neko nov, on je sve vreme bio tu, a jedino je neznanje bilo uzrok njihove tuge. Slično se dešava i sa čovekom i Sopstvom. Ne postoji ništa što treba zadobiti. Sopstvo je večno ovde i sada. Zbog toga što su ograničenja pogrešno usvojena, potrebno je da

se transcendiraju. Osim toga, da je ono nešto novo što se tek treba zadobiti, to bi podrazumevalo njegovo prethodno odsustvo. Ono što je jednom bilo odsutno, takođe može ponovo nestati i u tom slučaju spasenje ne bi bilo trajno.

* * *

Ko je taj koji kaže da „ja“ nije vidljivo? Postoji li „ja“ koje je u neznanju i „ja“ koje je neuhvatljivo? Postoje li dva „ja“ u istoj osobi? Um je taj koji kaže da „ja“ nije vidljivo. Odakle je taj um? Spoznaj um. Pronaći ćeš da je mit.

* * *

Ležeći na krevetu u Tiruvanamalaju, ti sanjaš da se nalaziš u nekom drugom gradu. Za tebe je to stvarnost. Tvoje telo je ovde i ti se nalaziš na krevetu u sobi. Može li grad ući u tvoju sobu i možeš li ti napustiti ovo mesto i otići negde drugde, ostavljajući svoje telo? I jedno i drugo je nemoguće. Zbog toga su oba, i tvoje bivanje ovde i viđenje drugog grada nestvarni. Umu se pojavljuju kao stvarna. „Ja“ iz sna je iščezlo. Drugo „ja“ govori o snu. To „ja“ nije bilo prisutno u snu. Oba „ja“ su nestvarna. Supstrat uma koji postoji sve vreme, omogućava pojavu tolikih scena. Sa svakom mišlju javlja se „ja“ i sa njenim nestajanjem „ja“ takođe nestaje. Tako se „ja“ rađaju i umiru svakog trenutka. Um je taj koji stvara nevolje. On je lopov na kojeg misli Džanaka.

* * *

Čak i izjava da je dualnost stvarna sve dok neko teži da ostvari cilj, koji isključuje dualnost, nije potpuno tačna. To nije bio niko drugi nego deseti čovek iz priče koji je zabrinuto tražio desetog čoveka kao onog koji je nedostajao, da bi na kraju otkrio da je to on sam (nestali deseti čovek).

* * *

Nakon buđenja iz sna kažeš da je dubok san lišen svake svesti. To ne kažeš u samom snu. Ono što sada u tebi kaže da je san nesvestan je tvoj um. Međutim, on nije bio prisutan u tvom snu, što je i prirodno za um da ne poznaje svest iz sna. Nemajući iskustvo sna, on nije sposoban da se seti kakvo je to stanje i zato greši u pogledu toga. Stanje dubokog sna je izvan uma.

* * *

Jedino Sopstvo koje je Svest je stvarno, i ništa drugo. Celokupno tzv. znanje, samo je neznanje. Ovo neznanje je nestvarno, pošto nema nezavisno postojanje odvojeno od Svesti koja je Sopstvo, isto kao što nakit napravljen od zlata ne postoji odvojeno od pravog zlata.

* * *

Istinski Sidi je naše Prirodno Stanje u kojem smo Stvarno Sopstvo i koje je zadobijeno kroz svesnost tog Sopstva, koje mi već jesmo; ostali Sidiji su slični onima koji se stiču u snu. Da li išta zadobijeno u snu ostaje stvarno nakon buđenja? Može li Mudrac koji je odbacio neistinu tako što je postao utvrđen u Stvarnosti biti njima obmanut?

* * *

Onaj koji je utvrđen u blaženom Prirodnom Stanju, izvan promena i zbog toga nesvestan razlika, koji ne misli „ja sam jedan, a on drugi” šta bi drugo bio nego Sopstvo? Ako bilo ko kaže nešto o njemu, od kakvog je to značaja? Za njega je to isto kao da je on to sam rekao.

* * *

Onaj koji zaboravlja na Sopstvo i greškom ga zamenjuje s fizičkim telom, prolazeći kroz bezbrojna rođenja, isti je kao onaj koji u snu luta celim svetom; za njega je ostvarenje Sopstva slično buđenju iz sna o lutanju.

* * *

Onaj koji se pita: „Ko sam ja”? i „Gde sam ja?” iako sve vreme postoji kao Sopstvo, sličan je pijanici koji istražuje svoj

identitet i mesto na kojem se našao.

* * *

Dok je telo zapravo u Sopstvu, onaj koji misli da je Sopstvo unutar neživog tela, sličan je onome koji smatra da je platno na kojem se nalazi slika, naslikano na samoj slici.

* * *

Milost je u tebi. Ako bi bila spolja, bila bi beskorisna. Milost je Sopstvo. Ona nije nešto što se zadobija od drugih. Sve što je potrebno je znati njeno postojanje u sebi. Ti nikada nisi van njenog uticaja. Milost je uvek tu. Ona nije vidljiva zbog neznanja koje preovladava. Sa šradom postaje očigledna. Šrada, Milost, Svetlost, Duh, sve su to sinonimi za Sopstvo.

* * *

U meditaciji je potreban objekat na koji se meditira, dok u Vičari postoji samo subjekat, bez objekta. Na ovaj način se meditacija razlikuje od Vičare. Vičara je i proces i cilj. „JA SAM” je i cilj i konačna stvarnost. Kada se držimo ovog Čistog Bića s naporom, to je Vičara. Kada to postane spontano i prirodno, onda je to ostvarenje.

* * *

Sama sumnja „Mogu li ostvariti?” ili osećaj „Ja nisam ostvario“ prepreke su do Ostvarenja. Ostvarenje nije ništa novo što treba zadobiti. Sopstvo je već ostvareno. Sve što je potrebno je otarasiti se misli „Ja nisam ostvario“.

* * *

Viđeno, posmatrano kao odvojen entitet, nezavisno od Sopstva, nestvarno je. Viđeno se ne razlikuje od onog koji vidi. Ono što zaista postoji je jedno Sopstvo, a ne Posmatrač i viđeno. Viđeno, posmatrano jedino kao Sopstvo je stvarno.

* * *

Sa druge tačke gledišta ne postoji tako nešto kao nestvarno. Jedino Sopstvo postoji. Kada pokušaš da pronađeš ego na osnovu kojeg svet i sve ostalo postoji, nalaziš da ego uopšte ne postoji, a samim tim i cela kreacija.

* * *

Odricanje i Ostvarenje su isto. Oni su različiti aspekti istog stanja. Odbacivanje ne-sopstva je Odricanje. Boravljenje u

Sopstvu se naziva gjana ili Samoostvarenje. Prvi je negativan, a drugi pozitivan aspekt jedne iste istine.

* * *

Baš kao što tražiš potvrdu o iskustvima iz budnog stanja od ljudi koje vidiš u budnom stanju, tako treba da potražiš potvrdu o iskustvima iz sna od onih koje si video u stanju sna, tj. dok si bio u snu. Tada bi ti eventualno prijatelji i likovi koje si video u snu mogli potvrditi istinitost nečega. Sada, da li si spreman da za vreme budnog stanja potvrdiš stvarnost bilo kog iskustva iz sna? Slično, onaj koji se probudio za gjanu ne može potvrđivati stvarnost iskustva iz budnog stanja. Sa njegove tačke gledišta, budno stanje je san.

* * *

Postoje četiri vrste Tišine: Tišina govora, Tišina oka, Tišina uha i Tišina uma. Samo je poslednja Tišina potpuna i najvažnija. Podučavanje u Tišini je najviše podučavanje, kao što je činio Gospod Dakšinamurti. Samo je Tišina Večni Govor, Jedina Reč, Govor Srca Srcu.

* * *

Tišina je kao neprekidan tok električne struje. Govor je nalik prekidanju toka struje za osvetljavanje i druge svrhe. Bez obzira

na to koliko Gjani govori, on je uvek u Tišini. Koliko god radio, on ostaje u Miru. Njegov glas je bestelesan. On ne korača zemljom. Njegovi koraci su kao merenje neba.

* * *

Guruova Milost je uvek tu. Ti zamišljaš da je ona nešto, negde visoko na nebu, daleko i da se mora spustiti. Ona je, zapravo, u tebi, u tvom srcu, i u trenutku kada izazoveš povlačenje ili utapanje uma u njegov izvor, Milost navire kao voda sa izvora, iz tvoje unutrašnjosti.

* * *

Kada obožavalac dostigne određeni nivo i postane zreo za prosvetljenje, isti Bog kojeg je obožavao dolazi kao Guru i vodi ga. Guru dolazi samo da mu kaže: „Bog je unutar tebe. Zaroni unutra i ostvari to“. Bog, Guru i Sopstvo su jedno isto.

* * *

Bagavad-gita kaže: „Mudar će misliti da se čula kreću među čulnim objektima i biće nedodirnut aktivnostima čulnih organa“. Ja bih otišao još dalje i rekao da gjani ne misli čak ni to. On je Sopstvo i ne vidi ništa odvojeno od sebe. Ono što Gita kaže u pomenutom pasusu važi za abhjasija ili praktičara.

* * *

Da bi se video objekat u mraku, potrebne su oči i svetlost lampe. Da bi se videla sama svetlost, dovoljno je oko. Međutim, da bi se videlo Sunce, nije potrebno nijedno drugo svetlo. Naš intelekt ili *budi* nije od koristi za ostvarenje Sopstva. Da bi se video svet spoljašnjih objekata, potrebni su i um i reflektovano svetlo (ili *ćidabasa*) koje se uvek pojavljuje zajedno sa njim. Da bi se videlo Sopstvo, um jednostavno mora da se okrene ka unutra, gde nema potrebe za reflektovanim svetlom.

* * *

„**J**a“ odbacuje iluziju o „ja“, pa ipak ostaje „ja“. Tebi ovo izgleda paradoksalno, ali ne i gjaniju. Uzmi za primer baktu. Njegovo „ja“ se moli Gospodu radi sjedinjenja s Njim, i to je njegova predanost. Ono što preostaje nakon ovog predavanja je večno „Ja“ koje je Apsolut, Bog ili Sam Paramatman. Šta se dogodilo sa „ja“ koje se prvobitno molilo? Bivajući nestvarno, jednostavno je iščezlo.

* * *

Svaki nivo ima svoju iluziju koja se može uništiti samo drugom iluzijom sa istog nivoa. Na primer, čovek se najede i ode na spavanje. Sanja da je gladan, uprkos tome što mu je hrana iz *đagrata* u stomaku. Da bi utolio glad iz sna, mora uzeti hranu iz

sna. Na sličan način se iluzija *agjane* (neznanja) može uništiti samo iluzijom *guruupadeše* (Učiteljeve instrukcije). Mukti (oslobođenje) je večno prisutno, a ropstvo uvek odsutno iako, univerzalno iskustvo to poriče.

* * *

Znati Sopstvo je biti Sopstvo - a bivanje znači postojanje - nečije postojanje - koje niko ne poriče, kao što niko ne poriče svoje oči, iako ih ne vidi. Nevolja leži u tvojoj želji da objektivizuješ Sopstvo na isti način kao što objektivizuješ svoje oči kada postaviš ogledalo ispred njih. Toliko si se navikao da objektivizuješ, da si izgubio znanje o sebi jednostavno zato što Sopstvo ne može biti objektivizovano. Ko je taj koji može znati Sopstvo? Može li ga neživo telo ili um znati? Sve vreme pričaš i misliš o svom „ja“, „ja“, „ja“, a ipak, kada si upitan, poričeš znanje o njemu. Ti si Sopstvo, a ipak pitaš kako da spoznaš Sopstvo.

* * *

Ljudi pričaju o božanskim vizijama, ali ipak ih boje drugačije, projektujući posmatrača na scenu. Čak i hipnotizeri mogu učiniti da neko vidi čudne scene i fenomene koje ljudi osuđuju kao trikove i varanje, dok prethodne uzdižu kao Božanske. Čemu ovo razlikovanje? Činjenica je da su svi prizori nestvarni, bilo da dolaze od čula ili uma kao čisti koncepti. Ovo je istina.

* * *

Subjektivno znanje - znanje koje zna sebe je gjana. U njemu subjekat predstavlja onoga koji zna, objekat znano, a znanje ono što ih povezuje. Znanje je svetlo koje povezuje posmatrača i posmatrano. Pretpostavimo da tražiš knjigu u knjižari, po mrklom mraku. Možeš li je naći bez svetla, iako ste i ti, subjekat, i knjiga, objekat, prisutni? Ono što mora biti prisutno da bi vas sjedinilo je svetlo. Ova veza između subjekta i objekta u svakom iskustvu je *čit*, svest. Ona je nosilac i svedok svih iskustava.

* * *

Šta je drugo meditacija nego mentalno ponavljanje koncepata. To je mentalna *đapa*, koja počinje sa rečima, a završava se Tišinom Sopstva. Meditacija i kontrola uma su međuzavisni. Meditacija zapravo uključuje kontrolu uma, suptilno motrenje nepoželjnih misli. U početku je napor koji se ulaže u kontrolu prisutniji nego stvarna meditacija, ali na kraju meditacija pobeđuje i postaje nenaporna.

* * *

U dubokom snu si potpuno slobodan od misli, jer je „ja“- misao odsutna. U trenutku kada se prilikom buđenja „ja“- misao rađa, sve ostale misli spontano naviru. Najmudrije za svakoga je da se drži ove vodeće „ja“- misli, i da je analizira - ko i šta je ona -

ne dopuštajući na taj način drugim mislima da ga ometaju. U tome je istinska vrednost Vičare i njena efikasnost.

* * *

Šta je telesna svest? To je neživo telo plus svest. Oba moraju da imaju svoj koren u drugoj svesti koja je apsolutna i nedodirnuta, večno prisutna, sa ili bez telesne svesti. Od kakvog je onda značaja za onog koji se drži Čiste Svesti da li je telesna svest sačuvana ili izgubljena? U Vrhovnom znanju, to nema nikakve važnosti.

* * *

Zašto bi nosio svoj prtljag na glavi dok putuješ vozom? Voz nosi i tebe i tvoj prtljag, bez obzira da li se on nalazi na tvojoj glavi ili na podu voza. Držeći ga na glavi, ne smanjuješ teret voza, već se samo bespotrebno mučiš. Isto važi i za tvoj osećaj akterstva.

* * *

Što se tiče značenja imena Rama, „Ra“ predstavlja Sopstvo, a „ma“ ego. Kada neko ponavlja „Rama“, „Rama“, „ma“ nestaje, utapajući se u „Ra“, i ostaje samo „Ra“. U tom stanju nema svesnog napora u *dhjani*, a ona je ipak tu, jer je *dhjana* naša prava priroda.

* * *

*T*i hoćeš da znaš prošlost, šta si bio, kao i šta ćeš biti u budućnosti. Ti ne znaš sadašnjost, a postojiš sada. I juče i sutra postoje samo u odnosu na danas. Juče se zvalo „danas“ u svoje vreme, a sutra ćeš ti to sutra nazivati danas. Danas je uvek prisutno. Ono što je uvek prisutno je čisto postojanje. Ono nema ni prošlosti ni budućnosti. Zašto ne pokušaš da otkriješ pravu prirodu sadašnjosti i uvek prisutnog postojanja?

* * *

*N*ema razlike između *đivanmukti* i *videhamukti*. Onima koji pitaju, rečeno je: „Gjani sa telom je *đivanmukta* i on dostiže *videhamukti* kada odbaci telo“. Ali ova razlika postoji samo za posmatrača, ne i za gjanija. Njegovo stanje je isto i pre i posle odbacivanja tela. Mi mislimo o gjaniju kao o ljudskoj formi ili kao o biću u toj formi. Ali gjani zna da je on Sopstvo, jedina Stvarnost koja je i unutra i spolja i koja nije ograničena bilo kojom formom ili oblikom.

* * *

*N*ema nivoa u ostvarenju ili mukti. Nema nivoa u gjani. Samim tim, ne postoji nivo gjane sa telom i drugi nivo, kada je ono odbačeno. Gjani zna da ne postoji ništa drugo osim Sopstva. Za takvog čoveka nema razlike da li je telo prisutno ili ne.

* * *

*P*ogrešno je govoriti o Ostvarenju. Šta tu ima da se ostvari? Stvarnost je uvek onakva kakva jeste. Kako je ostvariti? Sve što se zahteva je to. Mi ostvarujemo nestvarno, tj. smatramo stvarnim ono što je nestvarno. Moramo napustiti ovaj stav. To je sve što se od nas zahteva da bismo postigli gjanu.

* * *

*P*ostojanje ili svest je jedina stvarnost. Svest plus buđenje, mi zovemo buđenjem. Svest plus san, zovemo snom. Svest plus spavanje, zovemo spavanjem. Svest je platno na kojem se sve slike pojavljuju i nestaju. Platno je stvarno, slike su samo senke na njemu. Zbog ukorenjene navike da ova tri stanja smatramo stvarnima, mi nazivamo stanje čiste svesti ili svesnosti četvrtim. Međutim, ne postoji tako nešto kao četvrto stanje, već samo jedno stanje.

* * *

*K*aže se da cela Vedanta može stati u četiri reči: *deham*, *naham*, *koham* i *soham*. *Deham* je *naham*; telo je ne -"ja". Ako neko istražuje *koham* tj. „Ko sam ja?“, odnosno ako istražuje odakle ovo „ja“ potiče i otkrije njegov izvor, onda će u njegovom

srcu Sveprisutni Bog sijati kao „ja“ odnosno, kao sa *aham* ili *soham*; tj. on će znati „To sam ja“, ili To je „ja“.

* * *

Blaženstvo u kojem se nesvesno uživa u snu, uživa se svesno u *turiji*. U tome je razlika. *Ananda* u kojoj se uživa za vreme *đagrata* je *upadi ananda*. Ali, zapravo, to nisu različite *anande*. Postoji samo jedna *Ananda*, uključujući i onu u kojoj se uživa za vreme budnog stanja, *anandu* svih bića - od najniže životinje do najvišeg Brahmana, *anandu* Sopstva.

* * *

Obično se kaže „Spoznaj sebe“. Međutim, čak ni ova instrukcija nije ispravna, jer ako govorimo o spoznaji Sopstva, tada moraju postojati dva Sopstva; jedno Sopstvo koje zna, drugo koje je znano, i proces spoznaje. Stanje koje nazivamo ostvarenjem je jednostavno bivanje onoga što jesi, a ne znanje nečega ili postajanje nečim. Ako je neko ostvario, on je ono što jeste i što je oduvek bio.

* * *

„***Ja***“ postojim“ je jedino trajno, svakome očigledno iskustvo. Ništa nije tako očigledno (*pratjakša*) kao „Ja sam“. Ono što ljudi nazivaju „očigledno“, tj. iskustvo koje imaju putem čula, daleko je

od očiglednog. Jedino Sopstvo je to. *Pratjakša* je drugi naziv za Sopstvo. Zato, analizirati Sopstvo i biti to „Ja sam” je jedino što treba učiniti. „Ja sam“ je stvarnost. Ja sam ovo ili ono je nestvarno.

* * *

Upanišadska izreka „Ja sam Brahman” jednostavno znači da Brahman postoji kao „Ja“, a ne „Ja sam Brahman“. To ne znači da se čovek time podstiče da kontemplira „Ja sam Brahman”, „Ja sam Brahman“. Da li čovek stalno misli „Ja sam čovek“, „Ja sam čovek“? On to jeste i osim ako se ne pojavi sumnja da je životinja ili drvo, nema potrebe da stalno tvrdi „Ja sam čovek“. Slično tome, Sopstvo je Sopstvo. Brahman postoji kao „Ja sam“, u svakoj stvari i u svakom biću.

* * *

Moraš prestati da budeš tri vrste obične *Puruše*, tj. *adama*, *madjama*, *utama*, i da postaneš ta *Purušotama*. Prihvati ovo. Dostigni to stanje i uvidi sam šta to stanje jeste i da li u njemu ima nekih *vritija*. Govoriti čak i o *Brahmakara vritiju*, kao što nekada činimo, nije ispravno. Jedino ako govorimo o reci koja se ulila u okean još uvek kao o reci i nazivamo je „samudrakara reka”, možemo govoriti o konačnom stupnju duhovnog razvoja kao o posedovanju *Brahmakara vritija*.

* * *

*N*ije potpuno tačno reći da Advaitisti Šankarine škole poriču postojanje sveta ili da ga nazivaju nestvarnim. Štaviše, njima je on još stvarniji nego drugima. Njihov svet će uvek postojati, dok će svet drugih škola imati poreklo, rast i propast i, kao takav, ne može biti stvaran. Jedina razlika je u tome što oni kažu da svet kao svet nije stvaran, već da je stvaran isključivo kao Brahman. Sve je Brahman, ništa drugo osim Brahmana ne postoji i svet kao Brahman je stvaran. Šankara kaže da *maja* ne postoji. Onaj koji poriče postojanje *maje* i naziva je *mitjom* ili nepostojećom, ne može se smatrati *majavadinom*.

* * *

*N*ema razlike između uma i Sopstva. Um okrenut ka unutra je Sopstvo; okrenut ka spolja, on postaje ego i sav svet. Pamuk utkan u različitu odeću nazivamo različitim imenima. Međutim, sva odeća je pamuk. Jedno je stvarno, mnoštvo su puka imena i forme. Um ne postoji odvojeno od Sopstva, tj. nema nezavisno postojanje. Sopstvo postoji bez uma, nikada um bez Sopstva.

* * *

*L*ik na platnu u bioskopskoj predstavi izgleda tako kao da posmatra čitav svet. Šta je stvarnost iza subjekta i objekta u toj predstavi? Iluzorno biće posmatra iluzorni svet. Ti i svet ste jednako stvarni kao bioskopski likovi i svet na platnu.

* * *

Iluzija je sama po sebi iluzorna. Iluziju može videti samo onaj koji je izvan nje. Može li takav posmatrač biti podložan iluziji? Može li on onda govoriti o stepenovima iluzije? Scene se menjaju na bioskopskom platnu. Izgleda kao da vatra guta zgrade do pepela, a voda potapa brodove. Međutim, platno na kome su slike projektovane ostaje nespaljeno i suvo. Zašto? Zato što su slike nestvarne, a platno stvarno. Slično tome, odrazi se pojavljuju u ogledalu; ali ogledalo ni na koji način nije dotaknuto kvalitetom i količinom odraza na njemu. Tako je svet pojava u jednoj Stvarnosti koja njime nije dotaknuta ni na koji način. Stvarnost je samo jedna.

* * *

Ti govoriš o viziji Boga Šive. Vizija se uvek odnosi na neki objekat. To podrazumeva postojanje subjekta. Vrednost vizije nije veća od onoga koji je gleda. Naime, priroda vizije je na istom nivou kao i priroda onog koji je posmatra. Svako pojavljivanje podrazumeva i nestajanje. Sve što se pojavi, mora nestati. Vizija nikada ne može biti večna. Ali, Bog Šiva je večan.

* * *

Svaka vizija podrazumeva postojanje posmatrača. Posmatrač ne može poreći postojanje Sopstva. Nema trenutka

kada Sopstvo kao Svest ne postoji; niti posmatrač može biti odvojen od Svesti. Ova Svest je večno i jedino Biće. Posmatrač ne može videti sebe. Da li on poriče svoje postojanje zbog toga što ne može videti sebe očima kao *pratjakšu* (viziju)? Ne! Dakle, *pratjakša* ne znači videti, nego BITI.

* * *

Šta je meditacija? Sastoji se u odbacivanju misli. Sve sadašnje nevolje postoje zahvaljujući mislima i same po sebi su misli. Napusti misli. To je sreća, i meditacija, takođe. Misli pripadaju misliocu. Ostani kao Sopstvo mislioca i to je kraj svim mislima.

* * *

Videti grešku u drugome je greška onoga koji je vidi. Podela na ispravno i pogrešno je osnova greha. Čovek projektuje svoj greh spolja i u neznanju ga pripisuje drugome. Najbolje rešenje za svakoga je da dostigne stanje u kojem se takvo razlikovanje ne pojavljuje. Vidiš li loše ili dobro u svom snu? Možeš li reći da nisi postojao u snu? Spavaj čak i u budnom stanju, obitavaj kao Sopstvo i ostani nezagađen onim što se dešava oko tebe. Tvoja ćutnja imaće više efekta nego tvoje reči i dela. To je razvijanje snage volje. Onda svet postaje Carstvo Nebesko koje je unutar tebe.

* * *

Šta je ostvarenje? Da li to znači videti Boga sa četiri ruke, kako nosi školjku, disk, štap, itd.? Čak i da se Bog pojavi u toj formi, kako će učenikovo neznanje biti otklonjeno? Ovakva vizija je iluzorna pojava. Sva opažanja su indirektno ili sekundarno znanje. Istina mora biti večno ostvarenje. Direktno viđenje je večno prisutno Iskustvo. Uvek postoji onaj koji vidi. Sadašnje poistovećivanje „Ja“ sa telom je toliko duboko ukorenjeno da se vizija ispred očiju naziva *Pratjakša*, a ne sam posmatrač. Sam posmatrač je stvaran i večan. Boraviti u Sopstvu i Biti Sopstvo, a ne videti Sopstvo, je ostvarenje.

* * *

Nikada ne možeš pronaći um pomoću uma. Idi izvan njega sa ciljem da ga pronađeš kao nepostojećeg. Um, ego, intelekt itd. sve su to različiti nazivi za jedan jedini unutrašnji organ (*antakarana*). Um je samo mnoštvo misli. Misli ne mogu postojati bez ega. Dakle, sve misli su prožete egom (*aham*). Potraži odakle se „ja“ javlja i sve druge misli će nestati.

* * *

Gjani ne vidi nikoga kao agjanija. Za njega su svi samo gjaniji. Čovek u neznanju pripisuje svoje neznanje gjaniju i zamenjuje ga za aktera. U stanju gjane, gjani ne vidi ništa

odvojeno od Sopstva. Sopstvo je samo po sebi večni sjaj i čista gjana. Dva prijatelja legli su da spavaju jedan pored drugoga. Jedan od njih sanjao je da su obojica otišli na dugo putovanje i imali čudna iskustva. Nakon buđenja ih je ukratko prepričao svom prijatelju upitavši ga nije li zaista bilo tako. Ovaj mu se samo podsmehnuo rekavši da je to bio isključivo njegov san koji ne može preći na drugoga. Isto je i sa agjanijem koji drugima pripisuje svoje iluzorne ideje.

* * *

*G*jana *čakšu* ne znači da je ona organ opažanja kao drugi čulni organi: *Gjanameva čakšui*. Vidovitost itd., nisu funkcije *gjana čakšua*. Sve dok ima subjekta i dok je objekat takođe tu, to je samo relativno znanje. Gjana je izvan relativnog znanja. Ona je apsolutna.

* * *

*D*akšinamurti je ostajao u tišini kada su Mu sledbenici dolazili. To je najviši oblik inicijacije. Ona uključuje sve ostale oblike. U ostalim *dikšama* mora biti uspostavljen odnos subjekat-objekat. Prvo mora da se pojavi subjekat, a zatim objekat. Ako ne postoje ova dva, kako će jedan da vidi drugoga ili da ga dodirne? *Mounadikša* je najsavršenija; ona u sebi nosi i pogled i dodir i podučavanje. Ona pročišćava pojedinca u svakom pogledu i stabilizuje ga u Stvarnosti.

* * *

Ćutnja je istinska *upadeša*. Ona je savršena *upadeša*. Odgovara samo najzrelijim tragaocima. Ostali nisu sposobni da izvuku potpuno nadahnuće iz nje. Iz tog razloga oni zahtevaju reči koje će im objasniti Istinu. Ali Iстина je izvan reči. Ona se ne može objasniti. Sve što je moguće učiniti je ukazati na Nju.

* * *

Šta je *sarupa* (forma) i *arupa* (besformnost) uma? Kada se budiš iz sna pojavljuje se svetlost što je svetlost Sopstva koja prolazi kroz *mahat tatvu*. To se naziva kosmička svest. To je *arupa*. Svetlo pada na ego i odatle se reflektuje. Tada se vide i telo i svet. Ovaj um je *sarupa*. Objekti se pojavljuju u svetlu ove reflektovane svesti. Ova svetlost se naziva *đoti*.

* * *

Šta je *Atmasakšatkara* (Samoostvarenje)? Ti si Atma (Sopstvo) i ona je *sakšat* (ovde i sada) takođe. Gde u njoj ima mesta za *karu* (dostignuće)? Pitanje pokazuje da ti misliš da si nesopstvo. Ili, misliš da postoje dva sopstva, jedno koje treba da ostvari drugo. To je apsurdno.

* * *

U bilo kojem stanju da se neko nalazi, u njemu postoje opažanja. Objašnjenje je da u budnom stanju (*đagratu*) grubo telo opaža gruba imena i forme; u *svapni* (stanju sanjanja) mentalno telo opaža mentalne kreacije u njihovim mnogobrojnim formama i imenima; u *sušuptiju* (dubokom snu bez snova), poistovećivanje s telom je nestalo i tamo nema opažanja. Transcendentalno Stanje jednosti sa Brahmanom (Sopstvom) postavlja čoveka u harmoniju sa svim, i tu ništa nije odvojeno od njegovog Sopstva.

* * *

Kada lutka od soli zaranja u more, ona nije zaštićena voodootpornim omotačem. Telo je slično voodootpornom omotaču. Ti vidiš objekte zato što zaboravljaš svoje Sopstvo. Ako se budeš držao Sopstva, nećeš videti objektivni svet.

* * *

Dete i Mudrac (gjani) su na neki način slični. Događaji zanimaju dete samo dok traju. Ono prestaje da misli o njima kada prođu. Prema tome, očigledno je da oni ne ostavljaju nikakav utisak na dete i ne utiču na njegovo mentalno stanje. Isto je i s Mudracem.

* * *

Neki su otkrili svojstva i efekte tigrove kože, vune, jelenske kože, itd. i opisali ih u Jogičkim Knjigama. Oni predstavljaju provodnike i neprovodnike magnetizma, itd. Međutim, sve je to nebitno za Put Znanja (Gjana Joga). Položaj zapravo znači mesto i postojanost u Sopstvu. On je unutrašnji. Svi ostali položaji su spoljašnji.

* * *

Brahmačarja znači „živeti u Brahmanu“. Istinski *brahmačari* tj. onaj koji živi u Brahmanu, nalazi blaženstvo u Brahmanu koji je Sopstvo. Zašto bi se uopšte tragalo za drugim izvorom sreće? Celibat je svakako jedno od sredstava koje pomaže ostvarenju.

* * *

Ostvarenje Sopstva je najveća pomoć koja se može pružiti čovečanstvu. Zbog toga se za svece kaže da pomažu, iako žive u šumama. Pomoć je neprimetna, ali je ipak prisutna. Svetac pomaže celom čovečanstvu bez obzira što čovečanstvo toga nije svesno.

* * *

Čista Svest je nedeljiva, ona nema delova. Nema ni forme ni oblika, niti je unutrašnja, niti spoljašnja. Za nju ne postoji ni „desno“ ni „levo“. Čista Svest, koja je Srce, uključuje sve; ništa nije izvan, niti odvojeno od nje. To je konačna Istina.

* * *

Čista Svest koja nema nikakve veze sa fizičkim telom i koja transcendira um, stvar je direktnog iskustva. Mudraci poznaju svoje bestelesno večno Postojanje isto kao što neznalica poznaje svoje telesno postojanje. Ali iskustvo Svesti može postojati sa svesnošću tela, jednako kao i bez nje. U bestelesnom iskustvu Čiste Svesti Mudrac je izvan vremena i prostora. Tada uopšte više ne može biti reči o Srcu kao o njenom sedištu.

U jednom smislu, govoriti o Samoostvarenju je zabluda. Samo zato što su ljudi u iluziji da je ne-sopstvo Sopstvo i nestvarno Stvarno, moraju da se pomažu drugom iluzijom koja se naziva Samoostvarenje; jer, zapravo, Sopstvo je uvek Sopstvo i ne postoji tako nešto kao što je njegovo ostvarenje. Ko treba da ostvari, šta, i kako, kada je sve što postoji Sopstvo i ništa drugo osim Sopstva?

* * *

Da li se propovedanje sastoji u penjanju na podijum i držanju govora ljudima? Propovedanje je prosto eksponiranje znanja; stvarno prenošenje znanja se može dogoditi jedino u Tišini. Šta misliš o čoveku koji sluša propoved sat vremena i nakon toga ode bez ikakvog podsticaja da promeni svoj život? Uporedi ga sa drugim, koji boravi u svetom Prisustvu i nakon izvesnog vremena odlazi sa potpuno izmenjenim pogledom na život. Šta je bolje, propovedati glasno bez ikakvog efekta, ili sedeti u tišini odašiljući Unutrašnju Snagu?

* * *

Kako nastaje govor? Pre svega, postoji apstraktno Znanje iz kojeg se javlja ego, koji zatim rađa misao, a misao izgovorenu reč. Dakle, reč je pra-praunuk prvobitnog Izvora. Ako reč može da izazove neki efekat, prosudi sam, koliko je tek moćnija Propoved u Tišini! Ali ljudi ne razumeju ovu jednostavnu istinu, Istinu njihovog svakodnevnog, večno prisutnog, postojanog iskustva. Ova Istina je Istina Sopstva. Ima li ikoga ko nije svestan Sopstva? Međutim, niko ne želi čak ni da čuje o ovoj Istini, dok su svi žedni znanja o tome šta je iza, o raj, paklu i reinkarnaciji.

* * *

Sopstvo je Srce, samoosvetljujuće. Svetlost sjaji iz Srca dolazeći do mozga koji je sedište uma. Svet se vidi pomoću uma;

on se pojavljuje na svetlosti Sopstva. Svet se opaža posredstvom uma. Kada je um osvetljen, svestan je sveta; kada nije dovoljno osvetljen, nije ga svestan.

* * *

Sopstvo se u svojoj čistoći doživljava u intervalima između dva stanja ili između dve misli. Ego je kao gusenica koja napušta jedan list tek kada se dohvati drugog. Njegova istinska priroda se sagledava kada je izvan kontakta sa objektima ili mislima. Treba da prepoznaš ovaj interval kao trajnu, nepromenljivu Stvarnost, tvoje istinsko biće, kroz ubeđenje zadobijeno proučavanjem tri stanja, *đagrata*, *svapne* i *sušuptija*.

* * *

Gjani je otelotvorenje svih vrlina koje mu se spontano javljaju. Naizgled aktivan, gjani ne prijanja ni za koji čin. Naizgled neaktivan, gjani je stvarni akter. Pošto je transcendirao tri stanja, gjani obitava u čistoj Svesti, nedodirnut sklonostima tela i uma. Za njega je *turjatita* identična sa *turjom*; ostala tri stanja za njega ne postoje. Pošto gjani nije akter, smešno mu je pripisivati prarabda karmu.

* * *

Osećaj „ja radim” je prepreka. Upitaj se: „Ko radi?” Seti se ko si. Tada te rad neće sputavati; odvijće se automatski. Ne čini napor da radiš, niti da se odričeš rada; napor je taj koji te vezuje. Ono što je suđeno da se dogodi, dogodiće se. Zato, prepusti sve Višoj Sili; nije na tebi da biraš šta ćeš, a šta nećeš činiti.

* * *

Neki putnik je zaspao u seoskoj zaprezi. Volovi su se kretali, zastajali i bili ispregnuti iz jarma za vreme putovanja. Ne znajući za sve ove događaje, putnik se odjednom probudio na drugom mestu. Bio je u blaženom neznanju o događajima na putu, ali putovanje je završeno. Slično je i s nečijim Sopstvom. Večno budno Sopstvo poredi se sa uspavanim putnikom u vozilu. Budno stanje je kretanje volova; samadi je njihovo zaustavljanje (jer samadi predstavlja *đagrat sušupti*, što znači da je osoba svesna, ali nezainteresovana za akciju; volovi su upregnuti, ali se ne kreću); spavanje je ispreznanje volova, jer u njemu potpuno prestaju sve aktivnosti, što je slično oslobađanju volova iz jarma.

* * *

Scene se projektuju na bioskopsko platno, ali ga pokretne slike ne dotiču i ne menjaju. Gledalac obraća pažnju na slike, a ne na platno. Iako one ne mogu postojati odvojeno od platna, njegovo postojanje se zanemaruje. Isto tako, Sopstvo je platno na kojem se pojavljuju slike, aktivnosti, itd. Čovek ih je svestan, ali nije

svestan njihove suštine. Bez obzira na to, svet slika nije odvojen od Sopstva. Bilo da je čovek svestan ili nesvestan platna, događaji se nastavljaju.

* * *

*D*ogađaji i stanja zavise od nečije tačke gledišta. I vrana i slon i zmija koriste jedan isti organ za dve različite aktivnosti. Jednim okom vrana može da gleda na dve strane; slon koristi surlu i kao ruku i kao nos; zmija očima može i da čuje i da vidi. Bilo da kažeš da vrana ima oko ili oči, ili da smatraš slonovu surlu za „ruku“ ili „nos“, ili zmijine oči nazivaš njenim ušima, sve je to isto. Slično, uspavana budnost ili budno spavanje ili sanjajuće spavanje ili sanjajuća budnost, za gjanija su jedno te isto.

* * *

*P*ostoji samo jedna svest koja je prisutna u budnom stanju, sanjanju i dubokom snu. U dubokom snu nema „ja“; misao se javlja nakon buđenja, a zatim se pojavljuje svet. Gde je bilo ovo „ja“ u snu? Da li je bilo prisutno ili ne? Sigurno da jeste, ali ne na način na koji ti to sada osećaš. „Ja“, iz dubokog sna je pravo „Ja“. Ono postoji sve vreme. Ono je svest. Ako ga spoznaš, uvidećeš da je ono izvan misli.

* * *

Samoća uvek postoji. Čovek je uvek sam. Njegov zadatak je da otkrije šta je unutra, a ne spolja. Ne dozvoli da te išta poremeti. Ispitaj ko je taj kojeg nešto remeti. Kažeš da nema nikakvog odgovora na tvoje unutrašnje ispitivanje. Onaj koji ispituje je jedini odgovor i zbog toga nije čudno što nema nikakvog drugog odgovora. Ono što se pojavljuje, ne može biti istinito. Ono što uvek jeste, jedino je istinito.

* * *

Dubok san nije neznanje, već tvoje iskonsko stanje; budnost nije znanje, ono je neznanje. U dubokom snu postoji potpuna svest, a u budnosti totalno neznanje. Tvoja prava priroda obuhvata oba i prostire se izvan njih. Sopstvo je izvan znanja i neznanja. Budno stanje, dubok san i sanjanje su samo oblici iluzije koji prolaze ispred Sopstva: oni se odvijaju, bez obzira da li si ih svestan ili ne. Gjani je u stanju u kojem se samadi, budnost i dubok san smenjuju kao volovi koji se kreću, stoje ili bivaju ispregnuti dok putnik spava. Ovi odgovori se tiču agjanija; u suprotnom se takva pitanja ne bi ni pojavljivala.

* * *

Sve religije podrazumevaju tri elementa: svet, dušu i Boga. Ove tri su zapravo manifestacija jedne jedine Stvarnosti. Može se reći „tri su zaista tri“, samo dok ego traje. Stoga je bivanje u sopstvenom Biću, u kojem je „ja“, ego, mrtav, savršeno stanje.

* * *

Stanje koje transcendira govor i misao je mouna; ono je meditacija bez mentalne aktivnosti. Meditacija je potčinjavanje uma; duboka meditacija je večni govor. Tišina neprestano govori; ona je neprekidni tok „jezika“. Nju govor ometa; jer reči remete ovaj nemi „jezik“. Predavanja mogu satima zabavljati ljude, a da ih nimalo ne promene. Tišina je, s druge strane trajna i donosi dobro celom čovečanstvu. Ta tišina je istinska Rečitost. Verbalna predavanja nisu tako rečita kao Tišina. Tišina je večita Rečitost..... Ona je najbolji Govor.

* * *

U samoispitivanju se sledi trag *Ahamvritija* baš kao što pas svojim njuhom traga za gospodarom. Gospodar može biti na nekom udaljenom, nepoznatom mestu, ali to uopšte ne smeta psu koji prati njegov trag. Gospodarev miris je nepogrešiv putokaz za životinju, i ništa drugo, poput odeće koju nosi, građe, visine itd., za nju nema značaja. Dok traga za njim, pas se isključivo drži tog mirisa i zbog toga na kraju uspeva da ga pronađe.

* * *

Sama reč *Aham* je vrlo sugestivna. Njena dva sloga pokazuju da ona obuhvata sve. Kako? Tako što njihovo značenje

predstavlja samo postojanje. Iako se koncept „ja“-stva ili „ja sam“-stva u praksi naziva *Aham-vriti*, to zapravo nije *vriti* kao ostali *vritiji* uma. Jer, za razliku od ostalih *vritija* koji nemaju suštinski međuodnos, *Ahamvriti* je jednako i suštinski povezan sa svakim *vritijem* uma. Bez *Aham-vritija* ne može biti drugih *vritija*, ali *Aham-vriti* može opstati sam, ne zaviseći ni od jednog drugog *vritija* uma. *Aham-vriti* je zbog toga u osnovi različit od drugih *vritija*.

* * *

Ego funkcioniše kao čvor između Sopstva koje je čista Svest i fizičkog tela koje je inertno i neživo. Ego se zbog toga naziva *Ćit-đada granti*. U svom traganju za Izvorom *Aham-vritija*, ti se baviš suštinskim *Ćit* aspektom ega; iz ovog razloga ispitivanje mora odvesti do ostvarenja čiste Svesti Sopstva.

* * *

Nedeljiva Svest čistog Bića je Srce ili *Hridajam* koje ti zaista jesi, kao što i sama reč govori (*Hrit* + *Ajam* = *Ja sam Srce*). Iz Srca se javlja „Ja sam“ - stvo, kao prvobitni vid nečijeg iskustva. Ono je po svom karakteru *šuda-satva*. Upravo u ovoj *šuda satva svarupi* (što znači nezagađenoj *rađasom* i *tamasom*) čini se da „ja“ opstaje u gjaniju.

* * *

Znanje ne postoji bez neznanja; neznanje ne postoji bez znanja. Samo je ono znanje istinsko, u kojem čovek zna Sopstvo putem ispitivanja: ko je taj koji zna ili ne zna. Zar nije neznanje znati sve ostalo osim samog znalca, tj. sebe? Znajući samoga sebe, suštinu znanja i neznanja, čovek se oslobađa znanja i neznanja.

* * *

Znanje je jedino ono što nije ni znanje ni neznanje. Ono što se može znati ne podrazumeva (misli se na znanje o objektima - *prim. prev.*) istinsko Znanje. Pošto Sopstvo sjaji bez ičega što treba znati ili učiniti poznatim, Ono je samo po sebi znanje. Ono nije praznina. Sopstvo, koje je znanje, jedina je Stvarnost. Znanje o različitosti je lažno znanje. Ovo lažno znanje, koje nije ništa drugo do neznanje, ne postoji odvojeno od Sopstva, koje je Znanje-Stvarnost. Nakit je u svojoj raznolikosti nestvaran. Da li on može postojati bez zlata, svoje suštine?

* * *

Karma (akcija) ima svoje posledice; jer je tako Tvorac odredio. Karma ne može biti Bog; Ona je neživa. Posledice karme prolaze, ali ipak ostavljaju seme koje ponovo utapa aktera u okean karme. Karma ne donosi nikakvo oslobođenje. Ali dela koja se izvode bez vezanosti i u duhu služenja Bogu pročišćavaju um i ukazuju na put ka oslobođenju.

* * *

*P*ravo je samo ono Znanje koje transcendirira oba, i znanje i neznanje. Nema objekta kojeg treba znati „tamo negde“. Kada je neko spoznao svoju istinsku prirodu, onda postoji samo Biće bez početka i kraja; - ono je neprekidna Svest-Blaženstvo. Obitavanje u ovom stanju Vrhovnog sa Ostvarenjem onoga što opstaje i kada je najmanji trag „ja“ izbrisan, najbolji je tapas.

* * *

*T*o vrhovno Stanje stečeno ovde i sada kao rezultat nečijeg druženja sa Mudracima i duboke meditacije Samoispitivanja u dodiru sa Srcem, ne može se zadobiti uz pomoć učenjaka, niti kroz poznavanje spisa, niti duhovnim zaslugama, niti bilo kojim drugim sredstvima. Ako si već u društvu Mudraca, od kakve su koristi razne metode samodiscipline? Reci mi, treba li ti lepeza dok te rashlađuje, blagi, južni povetarac?

* * *

*S*veta voda hodočašća, likovi bogova napravljeni od zemlje i kamena, ne mogu se ni porediti sa blaženim pogledom Mudraca. Potrebno je bezbroj dana da bi se neko pročistio uz pomoć njihove milosti. Znaj da je samo jedan milostivi pogled Mudraca dovoljan da nekog učini čistim!

* * *

Stanje ne-pojavljivanja „ja“ je stanje u kojem jesi TO. Bez traganja za tim stanjem ne-pojavljivanja „ja“ i njegovog dostizanja, kako će neko ostvariti sopstveno gašenje, posle kojeg „ja“ više nikada ne oživljava? Kako je moguće da neko bez tog dostignuća prebiva u sopstvenom Stanju, u kojem je TO?

* * *

Jedino se traganje za izvorom ega u kome um okrenut ka unutra ne izgovara čak ni reč „ja“, može smatrati pravim ispitivanjem koje vodi do Samospoznaje. Za razliku od ovoga, može li kontemplacija, „Ovo nisam“; „Ovo jesam“, biti sama po sebi ispitivanje, iako može biti pomoćno sredstvo?

* * *

Kada čovek ispitujući u sebi „Ko sam ja?“, dosegne Srce, individualno „ja“ se poraženo povlači, a Stvarnost se istog trenutka spontano manifestuje kao „Ja“ „Ja“. Iako se otkriva na ovaj način, ona nije egoistično „ja“, već Savršeno Biće, Apsolutno Sopstvo.

Tragati i boraviti u Stvarnosti koja je uvek postignuta, jedino je Postignuće. Ako je rečeno da je oslobođenje trojako sa formom ili bez forme, ili sa i bez forme, onda ti moram reći da je gašenje ega koji pita šta je istinsko Oslobođenje, istinsko Oslobođenje.

* * *

Milost je i početak, i sredina i kraj. Milost je Sopstvo. Zbog pogrešnog poistovećivanja sa telom, milost se smatra telesnom. Ali Guruov izgled je samo Sopstvo. Sopstvo je samo jedno. On ti uvek govori da jedino Sopstvo jeste, pa nije li onda Sopstvo ta Milost? Odakle milost dolazi? Ona može doći jedino iz Sopstva. Manifestacija Sopstva je manifestacija Milosti, i vice versa. Sve sumnje se pojavljuju zbog pogrešnog pogleda na stvari i stalnog očekivanja da nas te spoljašnje stvari usreće. Za Sopstvo nema ničeg spoljašnjeg.

* * *

Nema veće misterije do ovoga: bivajući Stvarnost mi tragamo da postignemo Stvarnost. Mi mislimo da postoji nešto što skriva našu Stvarnost i da to mora biti uništeno pre nego što postignemo Stvarnost. To je smešno. Osvanuće dan kada ćete se smeјati svim svojim minulim naporima. To što će biti toga dana kada se budete smeјali, takođe je ovde i sada.

OM TAT SAT

Knjige iz Advaita Vedante

1. Ramana Maharši: Ko sam ja? (Kako spoznati sebe?)
2. U zagrljaju crvenog brega - Ramana Maharši (odlomci iz knjige Pol Brantona - "U potrazi za tajnom Indijom")
3. Mudrosti Advaita Vedante - Ramana Maharši
4. Pet himni Šri Arunačali - Ramana Maharši
5. Joga Vašišta Sara - odabrani stihovi
6. Učenje Ramane Maharšija - Artur Ozborn
7. Maha Joga - upanišadsko nasleđe u svetlu učenja Bagavana Šri Ramane - Lakšmana Šarma
8. Atma Vičara - put samoispitivanja po učenju Šri Ramane Maharšija

<https://aruna.rs/edicija/ramana-maharsi-advaita-vedanta.html>

Distribucija i plasman knjiga

A R U N A

064 15 77 045

www.aruna.rs

aruna@aruna.rs

Fejsbuk stranica:

/IzdavacAruna/

Prodajno mesto:

Prodavnica Maslina

Beograd, ul. Katanićeva 2
(kod Hrama Svetog Save)

Dobro nam došli!